

МОТИВИ

към Присъда № 151 от 30.09.2024г. по НОХД № 3921/2024г. по описа на СГС, НО, 40 с-в за 2024г.

С обвинителен акт, внесен за разглеждане в Софийски градски съд, Софийска градска прокуратура е повдигнала обвинение срещу подсъдимият А. Р. М., ЕГН: *****, роден на ***** г. в гр. Варна, българин, български гражданин, реабилитиран, за това, че на 13.12.2017 г., в гр. София, в качеството му на управляващ и представляващ търговско дружество „Б.“ ЕООД, с ЕИК: *****, е представил - с писмо № 01-2600/759 от 13.12.2017 г., пред Държавен фонд „Земеделие“, неверни сведения, съдържащи се в Промяна № 01 от 08.12.2017г. към банкова гаранция 4031/30.11.2017 г., на която е придаден вид, че изхожда от „И.А.Б.“ АД - клон Варна и, че е подписана от управителя на банковия клон и, че банката е обвързана от волеизявлението в Промяна № 01 от 08.12.2017 г. към банкова гаранция 4031/30.11.2017 г., за да бъдат получени от „Б.“ ЕООД средства от фондове, предоставени от Европейския съюз на българската държава, в резултат на което, на 22.12.2017г., „Б.“ ЕООД получило по сметка BG ***** в „И.А.Б.“ АД, сума в размер на 463 676.21 /четиристотин шестдесет и три хиляди шестстотин седемдесет и шест лева и двадесет и една стотинки/ лв. - средства от фондове, предоставени от Европейския съюз на българската държава - авансово плащане по Договор № 07/04/2/0/00516/03.08.2016 г. и Анекс № II от 03.08.2016 г. към него за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по подмярка 4.2 „Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти" от мярка 4 „Инвестиции в материални активи" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014г.-2020 г., съфинансирана от Европейски земеделски фонд за развитие на селските райони – престъпление по чл. 248а, ал. 5, вр. ал. 3, вр. ал. 2 от НК.

От представляващият ДФ „Земеделие“ – РА е подаден граждански иск с размер 463 676.21 /четиристотин шестдесет и три хиляди шестстотин седемдесет и шест лева и двадесет и една стотинки/ лева, срещу подсъдимия А. Р. М. за претърпените имуществени вреди от престъплението по чл. 248а, ал. 5, вр. ал. 3, вр. ал. 2 НК, за което срещу подсъдимия е внесен ОА и ДФ „Земеделие“ – РА е конституиран като граждански ищец по НОХД № 3921/2024г., по описа на СГС, НО, 40 състав.

Производството пред настоящият първоинстанционен съд е протекло по реда на чл. 371, т. 2 от НПК.

В хода на съдебните прения, прокурорът поддържа обвинението. Счита, че са събрани безспорни доказателства, че именно подсъдимият е лицето, което е представило неистинската промяна по банкова гаранция, която е и основанието ДФС да му изплати сумата като авансово плащане. Според прокурорът безспорно е установено движението на парите, както и, че инвестицията за изграждането, на която са отпуснати инкриминираните пари, не се е осъществила. Като смекчаващи вината обстоятелства, прокурорът сочи чистото съдебно минало, добрите характеристични данни на подсъдимия и факта, че в престъпната дейтелност е участвало и лицето Я.Я., чиято наказателна отговорност е останала неангажирана поради смърт. Прокурорът пледира съдът да признае подс. М. за виновен по повдигнатото му обвинение и да наложи наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 5/пет/ години, чието изтърпяване да бъде отложено с изпитателен срок от 3 /три/ години, тъй като

това би дало възможност подсъдимият да продължи да работи и, ако бъде уважен гражданския иск, той да бъде погасяван.

Ю.Г. и Ю.П., които представляват ДФЗ се присъединяват към заявеното от прокурора. По отношение на предявения граждански иск, приет за съвместно разглеждане, молят да бъде уважен изцяло в размер на сумата от 463 676, 21 лева, ведно със законната лихва до окончателното ѝ изплащане.

АДВ. Д., защитник на подс. М., счита че в хода на наказателното производство са събрани безспорни доказателства за авторството на деянието от страна на М., за което е обвинен и поради тази причина, подсъдимият следва да признае изцяло фактите в обстоятелствената част на обвинителния акт, за което самият М. е изказал желание.

Защитникът моли съдът да вземе под внимание смекчаващите отговорността обстоятелства /добрите характеристични данни, фактът, че М. е социално ангажиран и се занимава безвъзмездно с Асоциацията на пациентите в България/, счита подзащитния си за използван „бушон“. Моли за наказание дори и под предложеното от представителя на Европейската прокуратура, което да бъде отложено на осн. чл. 66 от НК.

ПОДС. М. заявява, че разбира в извършването на какво деяние е обвинен и признава фактите, така както са изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, като заявява, че не желае да се събират доказателства за тези факти. Признава, че е изпратил документ с невярно съдържание, но, че е вярвал, че П.а, по който е бенефициент, ще се реализира, а заявява и, че не е имал достъп до отпуснатите финансови средства. Изказва съжаление и моли за по-ниско наказание от предложеното от прокурора.

Съдът, като прецени събраните и проверени в хода на съдебното следствие доказателства, съобразно разпоредбата на чл. 16 и чл. 17 от НПК, както и доводите на страните в процеса, намира за установено следното

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА :

Подсъдимият е А. Р. М., ЕГН: *****, роден на *****г., в гр. Варна, българин, български гражданин, неженен, неосъждан/реабилитиран/, с висше образование, специалност „Корабоводене“ в „ТУ-Варна“, работи във фирма „П. 65“ ЕООД на длъжност строителен инвеститорски контрол – гр. Врана и фирма „Груп 7“ ЕООД, с постоянен и настоящ адрес: гр. Варна, ул. *****.

Към 13.12.2017г., подс. М. бил управляващ и представляващ търговско дружество „Б.“ ЕООД, с ЕИК: *****.

Търговско дружество „Б.“ ЕООД било бенефициент по сключен с Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ) договор № 07/04/2/0/00516 от 03.08.2016 г. за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по подмярка 4.2. „Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти“ от Програма за развитие на селските райони /ПРСР/ 2014-2020 г. Предмет на инвестицията е „Изграждане на предприятие за преработка на сурово мляко и производство на млечни продукти“ в с. Долни Драгойча, общ. Дряново, обл. Габрово, а одобрената субсидия 927 352,44 лв., които се осигурявали от Европейски земеделски фонд за развитие на селските райони. Инвестицията включвала разходи за строително - монтажни

работи, за производствено оборудване, за бизнес- план, технически П., технологичен П. и строителен надзор. Собственик и управител на „Б.“ ЕООД, към датата на подписване на договора за безвъзмездна финансова помощ (ДФП), била свид. Н.А. Б..

На 27.10.2017 г., чрез договор за покупко - продажба на дружествени дялове, обвиняемият А. М. придобил от свид. Н. Б. собствеността върху „Б.“ ЕООД, ЕИК *****, като с вписването на сделката в търговския регистър на 06.11.2017 г., била вписана и промяна на седалището и адреса на управление на дружеството, както и на адреса за кореспонденция с НАП, като подс. М. посочил собствения си постоянен и настоящ адрес.

Съгласно Наредба № 20 от 27.10.2015 г. за прилагане на подмярка 4.2. "Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти" от мярка 4 "инвестиции в материални активи" от ПРСР за периода 2014 - 2020 г., член 15 ал. 4 (в редакцията, действаща до 22.12.2017 г.) се предвиждало, че „Когато се изплаща авансово плащане, се изисква представяне от ползвателя на безусловна и неотменима банкова гаранция в полза на РА в размер 100 на сто от стойността на авансовото плащане или договор за поръчителство, с който най-малко двама поръчители, всеки от които се задължава пред кредитора - РА да отговаря за изпълнението

на задължението по авансовото плащане на длъжника - ползвател на

помощта, в размер 100 на сто от стойността на авансовото плащане." Впоследствие била приета промяна в Наредба № 20 от 27.10.2015 г. ((Изм. - ДВ, бр. юг от 2017 г., в сила от 22.12.2017 г.), като чл. 15 ал. 4 предвиждал, че „Когато се изплаща авансово плащане, се изисква представяне от бенефициента на безусловна и неотменима банкова гаранция в полза на РА в размер 100 на сто от стойността на авансовото плащане или договор за поръчителство, с който най-малко двама поръчители, всеки от които се задължава пред кредитора - РА

да отговаря за изпълнението на задължението по авансовото плащане

на длъжника- бенефициент на помощта, в размер 100 на сто от стойността на авансовото плащане."

Веднага след прехвърлянето на дружествените дялове, подс. М., в качеството му вече на собственик и управител на „Б.“ ЕООД, изпратил до ДФЗ писмо, регистрирано с вх. № 02-2600/6679 от 31.10.2017г., с което поискал да бъдат направени промени в сключения между „Б.“ ЕООД и ДФЗ договор № 07/04/2/0/00516 от 03.08.2016 г., като една от тях била да се промени изпълнителят на СМР, за което предоставил, сключен на 24.10.2017 г., договор за строителство между „Б.“ ЕООД и „К.С.“ ЕООД и запитвания за оферти, по които контраоференти били „С.И.“ ЕООД и „С.С. 2016“ ЕООД.

На 09.11.2017 г., с писмо вх. № 02-2600/6895, подс. М., като управител на „Б.“ ЕООД ,представил пред ДФЗ копие на Фактура № 0100000002 от 02.11.2017 г. на обща стойност 240 000 лв. с включен данък върху добавена стойност (ДДС) или 200 000 лв. - данъчна основа и 40 000 лв. ДДС, платежни нареждания и пълно дневно банково извлечение. Фактурата била издадена от управляваното от Г.Б. дружество „К.С.“ ЕООД, като в основанието ѝ било посочено „Аванс по договор за строителство". Документите били представени от подс. М., съгласно чл. 6, ал. 3, т. 1 от ДБФП, като доказателство пред ДФЗ, че в указания срок е започнало реалното изпълнение на инвестицията, което не отговаряло на истината.

За да отговори на условията на чл. 15 ал. 4 от Наредба № 20 от 27.10.2015 г. за прилагане на подмярка 4.2. "Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти" от мярка 4 "инвестиции в материални активи" от ПРСР за периода 2014 - 2020 г. и да може да се получи авансово плащане по ДБФП, бенефициентът следвало да представи пред ДФЗ банкова гаранция, за да може дружеството бенефициент да получи авансовото плащане.

Именно по тази причина, на 30.11.2017 г., в гр. Варна, под. М. получил банкова гаранция за авансово плащане № 4031/30.11.2017 г., издадена от „И.А.Б.“ АД, като гарантираща банка с бенефициент ДФЗ и наредител „Б.“ ЕООД. Банковата гаранция била подписана от свид. П.Д. - директор на „И.А.Б.“ АД- клон Варна, като с нея банката потвърждавала, че „Б.“ ЕООД е неин клиент, редовен и надежден платец и се задължавала безусловно и неотменяемо да заплати, при първо искане на ДФЗ, всяка сума до максимален размер 463 676,22 лева, представляваща равностойността на вземане на ДФЗ към „Б.“ ЕООД, произтичащо от ДБФП № 07/04/2/0/00516 от 03.08.2016 г. Влизането в сила на банковата гаранция било от деня на получаването на сумата в размер на 463 676,22 лева в полза на „Б.“ ЕООД по сметката им с IBAN: BG ***** *****.

На 04.12.2017г., подс.М., в качеството му на управител на бенефициента „Б.“ ЕООД, сключил Анекс № I към договор № 07/04/2/0/00516 от 03.08.2016 г., с който първоначалният изпълнител на СМР, бил сменен с управляваното от свид. Г.Б. „К.С.“ ЕООД, с ЕИК: *****. Същият ден подс. М. представил в ДФЗ писмо, заведено с вх. № 02-2600/7390 от 04.12.2017 г., с което поискал промяна на банковата сметка по договора за безвъзмездна финансова помощ - от BG***** в „Уникредит Булбанк" АД на BG ***** в „И.А.Б." АД. Сметка BG ***** в „И.А.Б." АД обаче била различна от посочената в банковата гаранция сметка с IBAN: BG*****.

На 14.12.2017 г. между „Б.“ ЕООД, представлявана от подс. М. и ДФЗ бил сключен Анекс № II към договор № 07/04/2/0/00516 от 03.08.2016 г., с който била извършена исканата промяна на банкова сметка и била вписана сметка BG ***** в „И.А.Б." АД.

На 04.12.2017 г., бенефициентът „Б.“ ЕООД, чрез нейния управител подс. М., подал в Регионална разплащателна агенция /РРА/ при ОД на ДФЗ - Велико Търново, заявка за авансово плащане № 07/04/2/0/00516/1/01 и към нея представил издадена от „И.А.Б." АД - клон Варна банкова гаранция № 4031/30.11.2017 г.

Подадената заявка била обработена от първи експерт Р.Ц.Р. и втори експерт Г.Д.В. в чиито задължения

влизало да проверят дали подадената банкова гаранция е в оригинал и по утвърден от ДФЗ образец. Експертите не установили, че банковата гаранция не отговаряла на въпросния образец, поради което изпратили заявката за плащане с оригиналите на всички придружаващи я документи в дирекция „Оторизация на плащанията по прилаганията на мерките за развитие на селските райони" /ОППМРС/ при Централно управление /ЦУ/ на ДФ „Земеделие".

Заявката била разпределена за работа от началник отдел „ОПЧП" в дирекция „ОППМРСР" Х.З. на екип в състав - И.Г.Г. /ст. експерт отдел „ОПЧП", дирекция „ОППМРСР"/ и Д. С.И.гл. експерт отдел „ОПЧП", дирекция „ОППМРСР"/, които трябвало да извършат проверка на съдържанието, автентичността и верността на банкова гаранция 4031/30.11.2017 г. при спазване на точно и ясно описани правила в Наредба № 20 от

27.10.2015 г., Приложение № 8 от Правилника на работа на дирекция „ОППМРСР“ - процедури по оторизация на авансови плащания и Заповед № 03-РД/1558 от 18.07.2016 г. на изпълнителния директор на ДФЗ. Проверката за автентичност и вярност се извършвала чрез изпращане на сканирано копие по електронна поща до банката, издала банковата гаранция, която трябвало по същия път да изпрати отговор, потвърждаващ или не автентичността на гаранцията.

Първият експерт по проверката И.Г., чрез определен с горепосочената Заповед служител, който осъществявал комуникацията с различните банкови институции, изпратил сканирано копие на банкова гаранция 4031/30.11.2017 г. до „И.А.Б.“ АД, която потвърдила нейната автентичност. Относно съдържанието на банковата гаранция обаче, И.Г. установил, че същото не отговаряло на заложените реквизити съгласно утвърдения и публикуван в интернет страницата на ДФЗ образец на банкова гаранция. В банковата гаранция било посочено, че същата влиза в сила от деня на получаване на сумата по заявката за авансово плащане в банкова сметка на „Б.“ ЕООД в „И.А.Б.“ АД с IBAN BG **** * * * * *, вместо както е по образец, според който банковата гаранция трябвало да влиза в сила от деня на издаването ѝ, като сумата по заявката за авансово плащане трябвало да бъде преведена по отразената в договора за финансово подпомагане банкова сметка. Тъй като редовността на банковата гаранция е задължителна предпоставка за изплащане на авансовото плащане, И.Г. изготвил уведомително писмо с изх. № 01-2600/7591 от 08.12.2017 г., с което било изисквано от бенефициента „Б.“ ЕООД, да представи анекс към същата или нова банкова гаранция, която да влиза в сила от датата на издаването ѝ.

В отговор на уведомителното писмо на ДФЗ с изх. № 01-2600/7591 от 08.12.2017г. подс. М., на 13.12.2017 г., в гр. София представил пред Държавен фонд Земеделие Промяна № 01 от 08.12.2017 г. към банкова гаранция 4031/30.11.2017 г., издадена от „И.А.Б.“ АД. Промяна № 01 от 08.12.2017 г. към банкова гаранция 4031/30.11.2017 г. обаче не била издадена от „И.А.Б.“ АД - клон Варна, нито била подписана от директора на банковия клон П.Д. и подпечатана с печата на клона, нито банката била обвързана от волеизявлението, обективизирано в нея. В Промяна № 01 от 08.12.2017 г. към банкова гаранция 4031/30.11.2017 г. било записано, че отпада абзац шести от първоначалния текст, в който пишело, че банковата гаранция влиза в сила от деня на получаването на сумата от 463 676,22 лева. Вместо това се отбелязвало, че съгласно тази Промяна № 01 банковата гаранция влиза в сила от датата на издаването ѝ, а останалите условия оставали непроменени. По този начин се целяло да се отговори на изискванията на ДФЗ за получаване на авансово плащане, отбелязани в уведомително писмо с изх. № 01-2600/7591 от 08.12.2017 г. На Промяна № 01 от 08.12.2017 г. към банкова гаранция 4031/30.11.2017 г. бил придаден вид, че е подписана от свид. П.Д. - Директор на „И.А.Б.“ АД - клон Варна, както и, че е положен върху подписа му кръгъл печат на „И.А.Б.“ АД - клон Варна.

Проверката на представената Промяна № 01 от 08.12.2017 г. към банкова гаранция 4031/30.11.2017 г. следвало да извърши свид. И.Г.. Той обаче не проверил представената промяна задълбочено и по начина, по който проверил първоначално представената банкова гаранция, при което приел, че промяната е автентична и с вярно съдържание, което и отразил в Контролен лист ОАР 1 за съответствие с критериите за финансиране - 2017 г., който се попълва електронно в Информационната система за административен контрол /ИСАК/ на ДФЗ и ,в който поетапно са отразени всички извършени действия по обработване

на заявката за авансово плащане и приложените към нея документи. Проверка на Промяна № 01 от 08.12.2017 г. към банкова гаранция 4031/30.11.2017 г. не извършили и служителите, които осъществявали пряк контрол на И.Г., а именно вторият експерт Д. И. и Началника на отдел „ОПЧП“ Х.З.. Тримата потвърдили в Контролен лист ОАР 1, че всички процедури за обработка, заложи в Правилника за работа са спазени, което означавало, че са редовни и отговарят на изискванията за изплащане на исканото авансово плащане. Впоследствие, св. И.Г. попълнил в ИСАК уведомително писмо за учредяване на банковата гаранция и писмо за оторизация на авансовото плащане в размер на 463 676.21 лв., които предоставил за съгласуване в информационната система отново на Д. И. и Х.З., както и от Директора на дирекция „ОППМРСР“ и Зам. изпълнителния директор на ДФЗ. Последните двама одобрили извършването на авансово плащане на базата на удостовереното от експертите в ИСАК и Контролен лист ОАР 1, че е извършена проверка, при която са установили, че всички предоставени документи по заявката за авансово плащане, включително и банковата гаранция и промяната към нея, са автентични и с вярно съдържание. В резултат на това, от Директора на ДФЗ било издадено решение № 07/04/2/0/00516/1/01/03/01, с което одобрява за изплащане авансова финансова помощ по договор № 07/04/2/0/00516 от 03.08.2016 г. съгласно заявка за авансово плащане № 07/04/2/0/00516/1/01 в размер на 463 676.21 лв. Решението било изпратено на дирекция „Финансова“, отдел „Финансова отчетност“ при ДФЗ, която на 22.12.2017г. изплатила на бенефициента „Б.“ ЕООД по посочената в анекс № II към ДБФП сметка BG 03 ***** в „И.А.Б.“ АД сума в размер на 463 676.21лв., която сметка обаче била различна, от сметката на дружеството, в издадената от клона на същата банка в гр. Варна банкова гаранция.

Сумата в размер на 463 676.21 лв. е от средства от фондове (Европейски земеделски фонд за развитие на селските райони), предоставени от Европейския съюз на българската държава за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по подмярка 4.2 „Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г.

Движението по сметката на „Б.“ ЕООД, BG***** , по която ДФЗ превел авансовото плащане по ДБФП показва следното движение:

На 03/11/2017г. по сметката са получени 240 050лв. от Земеделски консорциум „Напредък“ /впоследствие преименувано на „А. ЕУ“/. Цялата сума била преведена на дружество „К.С.“ ЕООД.

На 22/12/2017г. са получени 463 676,21 лева от ДФЗ. Сума в размер на 242 557 лева са наредени към „А. ЕУ“ ЕООД с основание „връщане на заем“, а сума в размер на 219 600 лева са преведени също на „А. ЕУ“ЕООД с основание „заем“. Това е единствената активност по тази сметка.

Упълномощен да се разпорежда със сметката бил единствено подс. А. М..

Инвестицията, за която бил сключен договорът за БФП и, за започването на която е отпусната и авансовото плащане, не е реализирана. На 06.01.2021 г. собствеността и управлението на дружество „Б.“ЕООД било прехвърлено на П.Ц.М..

Горната фактическа обстановка се установява от следните доказателства:

Показанията на свидетелите: Служителите на различни длъжности през процесния период в ДФЗ: И.В. / гл.експерт в отдел „Методология и мониторинг“ в ДОППМРСР – ДФЗ, л. 13т.30 от ДП/; А.П. / л. 20т.30 от ДП/;А.Б. /л. 35, т.30 от ДП/, Д. С. л. 37, т.30 от ДП/; Н.Н. / л. 51, т. 30 от ДП/; В.Г. /л. 56, т.30 от ДП/; Ж.Ж. /л. 61, том 30/; К.П. - /ОД на ДФЗ Хасково, л. 67, т.30/; М.а Т. /ДФЗ Хасково, л. 69, т.30/; М.Х. /ДФЗ, л. 92,т.30/; К.Х. /ДФЗ,л. 95,т.30/; С.Г. ДФЗ - л. 67; Д.Д.К. ДФЗ - л. 126. М. Б. РТИ-РА, ДФЗ / л. 8, т.31/; Х.Ш.- РТИ-РА ДФЗ /л. 10,т.31/, С.Т. РТИ-РА, ДФЗ/ л. 20,т.31/.

Всички те детайлно разказват за хронологията и констатациите на извършените проверки, включително за нарушенията на бенефициента дружеството „Б.“ЕООД, както и на дружествата „Комфорт Пласт Варна“, „Зелено стопанство 2015“ЕООД и „К.С.“ЕООД.

Показанията на горната група свидетели са логични, последователни, взаимно допълващи се и подкрепящи, както и кореспондират с останалия доказателствен материал, поради което съдът ги кредитира в цялост.

Показанията на свидетелите В.И. /л. 22 , 24,т.31, който разказва за търговските си отношения с „Б.“ЕООД и издадената фактура към „Б.“ ЕООД преди продажбата на дружеството за продадени циментови колове и мрежа/; М.Г. /син на Н. Б., регистрирал „Б.“ ЕООД - л. 35, т.31/; Н. Б. /л. 38, т.31/; И.Я.И. / л. 57,т.31, собственик на дружеството „А.И.“ЕООД, който разказва за търговските си взаимоотношения с дружеството „Зелено стопанство 2015“ЕООД.

Показанията на горната група свидетели са добросъвестно дадени, последователни, взаимно допълващи се и подкрепящи, както и кореспондират с останалия доказателствен материал, поради което съдът ги кредитира в цялост.

Показанията на свидетелите К.Г.Б. /Директор на Дирекция „Контрол на кредитните дейност“ в “И.А.Б.“ - том 8, л. 85, в които разказва, че промените в банкови гаранции на фирма „Б.“ЕООД, които са му изпратени по служебен имейл от ДФЗ не са издадени от банката/; П.В.Д. /Директор на клон- Варна на “И.А.Б.“ - том 8, л. 89, който също разказва, че промените в банкови гаранции на фирма „Б.“ЕООД, не са издадени от банката и действията, които е предприел във връзка с установени съмнителни обстоятелства при проверка сметките на „Б.“ЕООД /.

Съдът напълно кредитира показанията на горните двама свидетели, тъй като те са добросъвестно дадени, последователни и намират потвърждение в останалия безспорен доказателствен материал.

Показанията на В.П. – първоначалния собственик на дружеството „Зелено стопанство 2015“ ЕООД-л. 116,т.30, на чийто показания съдът също дава вяра, тъй като се подкрепят от останалия доказателствен материал.

Показанията на св.Е.А. / служител в ГДБОП , л. 1, т.30 от ДП/, доколкото същия възпроизвежда собствените си възприятия за факти и обстоятелства от предмета и доколкото показанията му се подкрепят от останалия събран

доказателствен материал.

Заклучението на изготвената комплексна почеркова и докумзентално-техническа експертиза /том 32,л.10/, от което се установява, че подписите в оригиналите на „Промяна № 01“ от 08.12.2017г. и в „Промяна № 01“ от 09.01.2018г. за „П.Д. – Директор на „И.А.Б.“АД“ не се положени от лицето П.В.Д. с ЕГН:*****, както и отпечатъците от кръгли печати с текст „INTERNATIONAL ASSET BANK, клон Варна“ не са положени с печата на „И.А.Б.“АД – клон Варна, както и подписът за „С уважение /“Г.Г. -Управител на „Комфорт Пласт Варна“ЕООД“ в оригинала на Придружително писмо с вх. № 01-2600/106 от 25.01.2018г. до ДФЗ-РА, Дирекция „Оторизация на плащанията по ПМРСР, не е положен от лицето Г.Т.Г. с ЕГН:*****.

Съдът кредитира напълнозаклучението на горната комплексна експертиза, като изготвено с нужната задълбоченост и всеобхватност, както и добросъвестно и със съответните експертни познания.

Писмени доказателства - заявка за плащане, ДБФП, анекси към него, кореспонденция с ДФЗ, фактури, платежни нареждания и др. том 9; подадени документи от „Б.“ ЕООД по кандидатстване за подпомагане /том 13/; кореспонденция на дружеството с ДФЗ /том 14, том 15; том 27 и 28/; Банкови извлечения, документи от извършени данъчни ревизии, банкови документи и оригинали на банкови гаранции /том 5/, данъчни документи на дружеството „Б.“ ЕООД, както и касаещи подс.А. Р. М. /том 34 -37/, които съдът напълно кредитира.

Веществени доказателствени средства от експлоатация на СРС (том 5, 6,7), които също напълно се кредитират от съда, съдържащи множество разговори, свързани с установената престъпна дейност.

При така установеното от фактическа страна, Съдът намира следното

ОТ ПРАВНА СТРАНА :

От така приетата фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

С действията си подсъдимият А. Р. М. е осъществил, от обективна и субективна страна, състава на престъпление по чл. 248а, ал. 5, вр. ал. 3, вр. ал. 2 от НК.

Обектът на престъплението по чл.248а, ал.5, вр. с ал.2 НК са обществените отношения, гарантиращи нормалното функциониране на паричната и кредитната система.

Изпълнителното деяние е представяне на неверни сведения. По ал.5 престъплението е резултатно – изисква се и да са получени средства от фондовете, именно както се е случило и в настоящия казус. Изисква се и специална цел – именно получаване на средства от фондове, принадлежащи на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз на българската държава, както и средства, принадлежащи на българската държава, с които се съфинансират П.и, финансирани със средства на тези фондове.

От обективна страна, на 13.12.2017 г., в гр. София, подс. М., в качеството му на управляващ и представляващ търговско дружество „Б.“ ЕООД, с ЕИК: *****, е представил - с писмо № 01-2600/759 от 13.12.2017 г., пред Държавен фонд „Земеделие“, неверни сведения, съдържащи се в Промяна № 01 от 08.12.2017г. към банкова гаранция 4031/30.11.2017 г., на която е придаден вид, че изхожда от „И.А.Б.“ АД - клон Варна и, че е подписана от управителя на банковия клон и, че банката е обвързана от волеизявлението в Промяна № 01 от 08.12.2017 г. към банкова гаранция 4031/30.11.2017 г., за да бъдат получени от „Б.“ ЕООД средства от фондове, предоставени от Европейския съюз на българската държава, в резултат на което, на 22.12.2017г., „Б.“ ЕООД получило по сметка BG ***** в „И.А.Б.“ АД, сума в размер на 463 676.21 /четиристотин шестдесет и три хиляди шестстотин седемдесет и шест лева и двадесет и една стотинки/ лв. - средства от фондове, предоставени от Европейския съюз на българската държава - авансово плащане по Договор № 07/04/2/0/00516/03.08.2016 г. и Анекс № II от 03.08.2016 г. към него за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по подмярка 4.2 „Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти" от мярка 4 „Инвестиции в материални активи" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014г.-2020 г., съфинансирана от Европейски земеделски фонд за развитие на селските райони.

От субективна страна, престъплението е извършено от подс. М. при форма на вината „пряк“ умисъл, като той е съзнавал общественотоопасния му характер, предвиждал е неговите общественотоопасни последици и е искал настъпването на тези последици. В съзнанието на подсъдимият е имало представи относно неверността на сведенията съдържащи се в Промяна № 01 от 08.12.2017г. към банкова гаранция 4031/30.11.2017 г., на която е придаден вид, че изхожда от „И.А.Б.“ АД - клон Варна, както и е имало представи, че подписът на гаранцията не изхожда от управителя на банковия клон на „И.А.Б.“ АД във Варна и печата не е оригиналният на банковия клон, като в съзнанието му е била отразена и целта - да бъдат получени от „Б.“ ЕООД средства от фондове, предоставени от Европейския съюз на българската държава.

ПО ВИДА И РАЗМЕРА НА НАКАЗАНИЕТО:

При определяне на наказанието, което следва да се наложи на подс. М. и, базирайки се на двата основни принципа, залегнали в разпоредбата на чл.54 от НК - принципите на законност и индивидуализация на наказанието, Съдът прецени следното:

При индивидуализация на наказанието на подсъдимия, съдът прецени че за постигане целите, визирани в чл. 36 НК на подс.М. следва да бъде определено наказание към средния размер, макар и да е налице превес на смекчаващите отговорността обстоятелства /като такива следва да се ценят чистото съдебно минало, добрите характеристични данни, социалната ангажираност на подсъдимия, включително с безвъзмездна служба в полза на обществото, факта, че и друго лице е съпричастно към престъпната деятелност, но не може да се ангажира наказателната му отговорност поради смърт/, тъй като отегчаващото такова има доминиращо значение спрямо

сметчаващите - много големия размер на получените средства, поради което съдът наложи на подсъдимия М. наказание "Лишаване от свобода" за срок от 4/четири/години и 6 /шест/ месеца, което е към определеният среден размер в закона.

С оглед на обстоятелството, че настоящето производство протече по реда на 371, т. 2 от НПК, то на осн. чл. 58а от НК, така определеното наказание, беше намалено с 1/3 - до размер „Лишаване от свобода“ за срок от 3 /три/ години.

По преценка на настоящия съдебен състав, изпълнението на така наложеното наказание, следва да бъде отложено за изпитателен срок от 5/пет/години от влизане на присъдата в сила, тъй като са налице изискванията на чл. 66, ал. 1 от НК – съдът, предвид реабилитацията, която заличава всички последици от осъждането, приема, че подсъдимия не е бил осъждан на ЛОС за престъпление от общ характер и за постигане целите на наказанието и за поправка на осъдения не е наложително той да изтърпи определеното му наказание ефективно.

ПО ГРАЖДАНСКИЯ ИСК:

Искът е бил предявен от активно легитимирано лице – представляващия ДФ“Земеделие“-РА, определен е по основание и размер – предявен е за паричната сума от 463 676.21/четиристотин шестдесет и три хиляди шестстотин седемдесет и шест лева и двадесет и една стотинки/ лв., като обезщетение за причинените му с престъплението по чл. 248а, ал. 5, вр. ал. 3, вр. ал. 2 от НК имуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от 13.12.2017г. – датата на деликта до окончателното □ изплащане и е насочен срещу подс.А. Р. М..

Съдът счете, че предявения от ДФ“Земеделие“-РА граждански иск против подсъдимият А. М., с правно основание чл.45 ЗЗД, за претърпени имуществени вреди в размер на 463 676.21/четиристотин шестдесет и три хиляди шестстотин седемдесет и шест лева и двадесет и една стотинки/ лв., е доказан по основанията си и по размера си по отношение на подсъдимият.

За да се реализира сложният фактически състав на чл.45 ЗЗД е необходимо да е настъпила вреда, в резултат на противоправно поведение, да е налице причинна връзка между противоправното поведение и настъпилата вреда и да има вина. Липсата на някой от посочените елементи, означава, че липсва деликт.

В случая, Съдът прие, че подсъдимият М. е осъществил, деянието по чл. 248а, ал. 5, вр. ал. 3, вр. ал. 2 от НК, с което е причинена вреда на ДФ“Земеделие“-РА, в размер на 463 676.21/четиристотин шестдесет и три хиляди шестстотин седемдесет и шест лева и двадесет и една стотинки/ лв., следователно, подсъдимият е причинил деликт по смисъла на чл.45 ЗЗД, поради което и намери, че искът срещу него, е основателен и го уважи изцяло.

ОТНОСНО ДЪРЖАВНАТА ТАКСА:

На основание чл.2 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, подсъдимият А. Р. М. беше осъден да заплати в полза на

държавата, по сметка на СГС, държавна такса от 4 % върху уважения размер на гражданския иск в размер на 18 547.05 /осемнадесет хиляди петстотин четиридесет и седем лева и пет стотинки/ лева.

На осн. чл. 189, ал. 1 от НПК, с оглед изхода от делото, подс. А. Р. М. беше осъден да заплати в полза на държавата – по сметка на ГДБОП направените по делото разноски на досъдебното производство в размер на 466.25 /четиристотин шестдесет и шест лева и двадесет и пет стотинки/ лева, както и 5/пет/ лева държавна такса за служебно издаване на изпълнителен лист.

ПО ВЕЩЕСТВЕНИТЕ ДОКАЗАТЕЛСТВА СЪДЪТ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С ОПРЕДЕЛЕНИЕ ПО РЕДА НА ЧЛ.306,АЛ.1,Т.4 НПК.

По горните съображения, Съдът постанови присъдата си.

СЪДИЯ: